

Posamezna številka 6 vinarjev.

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v pravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravištvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Uredništvo in upravištvu: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Novi časi.

Cuvajzem je nalezljiva bolezen: nalezel se je dr. Lampe in za njim gospod pravdnik. Cuvajzem je namreč posebne vrste sistem, po katerem je enim vse dovoljeno drugim pa nič. Ta nalezljiva bolezen je prišla ob juga kakor volera. Na Hrvaškem so jo raznesli Mažariji, pri nas pa klerikalci in Nemci. Tako n. pr. sme Tisza kršiti ustavo — demokratični poslanci ne smejo izpolnjevati niti svojih dolžnosti. — Cuvaj na Hrvaškem sme vladati brezobzirno — časopisi o njem ne smejo niti pisati — pri nas smejo klerikalci delati, kar hočejo — mi pa tem ne smemo niti poročati — gospod Neuberger sme govoriti po svoji volji — mi se nad tem ne smemo niti spodtikati.

Tako smo doživeli dve hudi konfiskaciji. Zakaj so nas konfiscirali? No, ker smo pisali resnico? — Resnica pa je danes izključena z mažarskega parlamenta. — prepovedana je na Hrvaškem — zatirana je na Kranjskem in v Ljubljani te dni sploh ni mogoče zapisati esnice. Ako je zapisemo, smo konfiscirani in je preostala nam drugega nego pisati laž.

Zato, bomo začeli hvaliti Tiszo, proslavljati bomo Cuvaj, odobravalji bomo klerikalna lenuncijstva in — ploskali bomo govoru državnega pravdnika. — Potem bomo menda meli mir in naši ljubji naročniki bodo redno vsak dan dobili svoj list. Ne vemo, zakaj in kaj so izpremenili pri državnem pravdnistvu svoje mnenje o nas. Pisali smo vedno enako, zavzemali smo se za resnico in pravico, bojevali smo se proti vsemu, kar je napačno in škodljivo in smo zagovarjali one, ki so bili preganjani. Vse to smo vedno smatrali za svojo dolžnost in smo jo tudi vedno izpolnjevali. Drž. pravdnik za to ni bil lud na nas. Naenkrat pa se je nas lotil, kakor da bi hotel dobiti s tem kako zadoščenje. Na to ne moti. Čudimo se le, da niso bili konfiscirani Slovenčevi uvodniki, ki so po celjskem procesu psovali naprednjake na vse mogoče načine. Mi smo pisali mirno in stvarno, povedali smo samo resnico in smo pokazali narodu sramoto, ki leži na njem. Ali je to prepovedano? Da! Zato, ker je resnica.

Sicer na gospodom z zaplembami ne bo pomagano. Pa kar smo pisali mi, ve, misli, čuti in govori vsak pošten slovenski človek. Mi smo bili le glas javnosti. In nas veselijo, da ljudje vse to vedo, mislijo, čutijo — in še bolj nas veselijo, da drž. pravdnik misli in čustev poštenih slovenskih ljudi ne more konfiscirati. In to je glavno.

Še par besedi.

»Napredna Misel« piše:

Danes ni menda na vsem svetu bolj obrek-ljivga in lažnjivega časopisa kakor je glasilo Slovenske Ljudske Stranke »Slovenec«. O si-rovih in antisocialnih manirah današnje kato-liške javnosti niti ne govorimo.

Taka je katoliška politika v praksi. V ne-deljo stopi duhovnik na prižnico in bere evan-gelij — Kristusov nauk. Ljudstvo ga posluša, zdj se mu zelo čudno; premišluje in končno uga-ne pravo: krščanska vera je le nedeljska pobožnost, za vsakdanje dni v življenju je pa zopet drugače.

Tako postaja vera nedeljska zadeva, po-agona se uveljavlja med narodom dvojna nora-la, dvojna pravica in dvojna resnica, ena za sebe, druga za nasprotnika.

LISTEK.

CONAN DOYLE:

Zgodbe napoleonskega huzarja

(Dalje.)

Šla sva precej daleč v gozd, in cilj mi je bil natančno jasen, še preden sva prišla do njega.

Ne neki jasi stoji tam »vromen« star štor, ki mu pravijo »opatova bukev«; marsikako strašno historijo si pripoveduje narod o njem, tako da je mnogo hrabrih vojakov, ki bi neradi stražili v njegovi bližini. Mene pa so brigale te neumnosti prav tako malo kakor cesarja; mahnila sva jo preko jase naravnost proti štoru. Ko sva prišla bliže, sem videl, da stojita tamkaj dva moža.

Izprva sta bila bolj zadaj za deblom, ka-kor da se hočeta skriti, nato pa sta stopila iz sence in nama prišla naproti. Cesar se je ozrl po meni in šel nekoliko počasneje naprej, tako da sem se mu približal še bolj; in verjemite, moja roka je ležala trdno ob sablji, in niti za hip nisem obrnil oči od mož, ki sta šla proti nama.

Eden je bil nenavadno velike in močne po-stave, dočim je dosegel drugi jedva srednjo velikost, a je stopal naglo in gotovo. Oba sta nosila črn plašč nalahko okrog ramen, tako da je visel na eni strani dol — slično kakor plašči Muratovih dragoncev.

Na glavi sta imela oba enako črno čepico, kakršne sem videl pozneje na Španjolskem, in čeprav sta jima senčili oči, vendar se je vi-delo pod senco razločno lesketanje njihovih oči. Res, pogled je bil kakor nalašč, da preplaši noč-nega gosta opatove buke — tisti dve postavi

V tem zrcali vsa duševna propalost kato-liške javnosti na Slovenskem.

Klerikalna stranka hoče delati tudi za na-rod — z Bogom in Marijo! Toda njih narodno navdušenje se kaže v praksi kot gola hinav-ščina.

Kako so nekaj grmelni klerikalci zaradi dogovora narodno-napredne stranke z nemško stranko na Kranjskem, ki se je bil sklenil v svrhu, da bi bila v deželni zboru napredna večina. Še le danes, ko imajo v deželi politično moč klerikalci, se da presoditi, koliko velikega pomena je bil ta odgovor za napredek sloven-skega naroda. Kakor smo takrat narodno in kulturno napredovali, tako danes za klerikal-nega režima na vsej črti nazadujemo. Ogenj in žveplo so metali klerikalci takrat na narodno-napredno stranko. Ko pa je ta koalicija v de-želni zboru razpala, se ista stranka, isti ljudje zvežejo z Nemci proti narodno-napredni stranki. Z obrekovanjem in intrigami proti na-rodno-napredni stranki so v zvezi z Nemci dosegli razpust ljubljanskega občinskega sveta in spravili so v to edino slovensko avtonomno korporacijo sedem Nemcev.

Ista stranka, ki je dosegla večino v de-želni zboru in v šolskem svetu, protežira nemško uradništvu v deželi na škodo sloven-skega in ščiti nemške pomembnosti, pa niti ne gane, da bi se zakonitim potom enkrat za vselej zabranilo to, da bi nam nemške šole ne odnarodnevale slovensko dečo v središču slo-venске zemlje.

Bijejo se na prsi in kričijo za narod. No-ben nap. ednjak jim ni dosti naroden, kadar pa naprednemu človeku v splošnem razburjenju uide kaka neprevidna beseda, klerikalni na-rodnjak to takoj porabi in postane — naro-den denuncijant. Ribnikarjev slučaj kaže, da je klerikalna stranka danes stranka organiziranih denuncijantov, ki ima visarno v deželni dvor-cu. Ko bi katera slovenska stranka uprizorila to proti našim narodnim nasprotnikom, bi bilo obsojati to kot dejanje podlih ljudi, tembolj je vredno obsodbe, če denuncirajo narodnega človeka, ki se je bil spoznal v svojem narod-nem ogorčenju. Tako se vzgojno vpliva na na-še narodno ogrožene meje; dajamo jim tako lep vzgled požrtvovalnosti discipline in brato-ljubja!

Siranka, ki hoče veljati za slovensko, pa zagreši po svojih voditeljih take narodne pre-grehe, očitno kaže, da ni sposobna delati na-rodne politike, ker nima volje čuvati splošnih narodnih interesov. Javnost, v kateri igrajo odvisno ulogo taki ljudje, je gnala: v dostojni javnosti bi morali čez noč izginiti s površja. Če so taki ljudje celo poslanci in deželni od-borniki je to le dokaz, da se današnja sloven-ska javnost nahaja v popolni dekadenci.

Kultura je ogromna sila narodov v konku-renčnem boju. Moč naroda se ne meri več po-nega številu, ampak po kulturi. Grki sa nam poučen zgled, kaj premore visoka kultura ma-loštevilnega naroda proti številni premoči ne-izobraženega naroda. Celotno malo Azijo si je povrgel grški narod s svojo kulturo.

Prva naloga vsake narodne politike torej je, da povspenjuje na vso moč izobrazbo in kul-turo naroda. Kako izvršuje klerikalna stranka nalogo? Tako: da zanemarija slovensko šol-stvo in preganja učitelstvo, da je odtegnila vseučiliški fond njegovemu namenu posodivši ga brezobrestno svoji strankarski organizaciji in s tem položila temeljni kamen kulturnemu ognjišču, slovenskemu vseučilišču; tako: da je uničila slovensko gledališče, slovenski ume-

tniški zavod in da ovira po svojih močeh kul-turni napredek slovenskega naroda na vseh poljih. Naši sposobni ljudje se odriavajo zaradi prepričanja, duševno omejeni se protežirajo. Tako za naše duševne sile drobe in uniču-jejo.

Zalosten je človek, ko gleda to sloven-sko javnost in nieno delo, žalosten zaradi na-roda, kateremu ubija pravno vest in uničuje duševno energijo?

Kaj je storiti?

Odgovor je enostaven. Iz naroda mora vskliti jedro, ki se bodo zbirali krog njega vsi boljši elementi slovenske družbe. Priti mora na površje druga javnost, javnost pravno krepkih, značajnih mož z globokim narodnim prepričanjem, javnost, ki bo vse sloje naroda, vso slovensko družbo, narodno, pravno in kulturno pomladila in prerodila. Naše mase so zdrave, naš narod je sposoben življenja, čaka samo, da pride odrešenik, ki mu da vero v samega sebe in vzbudi njegovo duševno silo... Kdor ljubi svoj narod, premišluje o tem, kdor čuti v sebi sile, tudi deluje na to.

POLITIŠKA KRONIKA.

Skupni ministrski svet, ki se je sestel več-raj, še ni rešil vsega svojega dela, ker ni pri-šlo do popolnega sporazuma glede novih vo-jajških izrednih kreditov. Vojna uprava je za-htevala tako visoke izredne kredite, da sta oba finančna ministra morala opozorjati na ne-ugodni finančni položaj in se z ozirom na to tudi zavzemala za znižanje kredita. Zlasti top-lo je zagovarjal nove zahteve minister zuna-njih zadev, ki je izrecno povdarjal, da je med-narodna situacija jako kritična, da je treba biti pripravljenim za vsak slučaj. Ni še dolgo tega, kar je Berchtold v delgaciji izrecno povdarjal, da mednarodni položaj ne nudi nikakih nevar-nih zapletiljev v bližnji bodočnosti, v mini-strskem svetu pa je tisti Berchtold govoril ravno v nasprotnem smislu in slikal položaj kot skrajno kritičen. V skupnem proračunu za leto 1913 bo znašala postavka za vojsko 400, za mornarico pa 150 milijonov kron. S sedanjimi predlogi vojnega ministra še niso zaključene zahteve vojne uprave. Poljski to-povi modela 1905, ki so bili nabavljani leta 1908 in 1909, imajo le začasno ostati v rabi. Vojna uprava pa stoji na stališču, da se imajo v doglednem času povsod nadomestiti bron-sti topovi z jeklenimi.

Parlamentarni koledar za jesensko zase-danje državnega zbora se že zdaj določuje. Še tekom zasedanja delgacij, ki začne 23. septem-bra zborovati, se snide koncem septembra parlament, ki bo najprej rešil predloge, katere so že sklenjene po odsekih, nakar se začne takoj debata o državnem proračunu za l. 1913. Jesensko zasedanje bo trajalo nepretrgoma do božiča, tako da bo mogoče vendarle en-krat celotni državni proračun, da se tako od-pravi nerecelno gospodarstvo s provizoriji. Kar se tiče deželnih zborov, bode nekaj istih skl-canih tudi v septembru, vspešno z delega-cijami, kakor zadnjič, da se reši več tekočih deželnih vprašanj.

Položaj na Turškem se od dne do dne razvija kritičneje. Greh mladoturške politike od onega trenutka, ko so prišli do moči pa do danes se maščujejo nad njimi. Nemirno giba-nje in vedne zahteve v Macedoniji in Albaniji, je dokaz, da se situacija vedno bolj zaostruje. Lahko je trditi, da je facit mladoturške poli-

tike popolen poraz stranke, ki si ni izgubila svojega ugleda le pri narodnostih, nego tudi med Turki od aneksije Bosne; osamosvojitve Bolgarske pa do tripolitanske vojne. In ena največjih napak Mladoturkov je brezdomno dejstvo, da so potegnili ti tudi oficirje v javno politično delo. Sedaj na nastopajo ti oficirji proti odboru in sedanja vojaška revolta je na vsak način posledica te mladoturške politike. Položaj postaja vsled mednarodne situacije od dne do dne kritičnejši in vprašanje je, da li bo turška vlada mogla vzdržati in urediti vsa vprašanja, ki bijo sedaj z vso odločnostjo po rešitvi.

DNEVNI PREGLED.

Na neštete reklamacije moramo žal izja-viti, da našim cenj. naročnikom ne moremo ustreči. V nedeljo ni bilo mogoče izdati druge izdaje zaradi nedeljskega počitka, tako da »Dneva« niti v Ljubljani nismo imeli. V ponde-ljek pa je prišla konfiskacija, ko je bil »Dan« že ves razprodan. Ker je bila forma že uničena ni bilo mogoče izdati druge izdaje. Nam sa-mim je neprijetno, da naročnikom ne moremo ustreči, toda ni mogoče! Nekaterim je ljubši noč nego »Dan«.

Usmiljeni Samaritani v deželni odbor kranjskem. Ne bomo pogrevali dejstva, da je kranjski učitelj v današnji dobji vkljub svojim velikim nalogam največji revež v naši deželi. To je znano že slehernemu človeku. Dolgo vr-sto let se poteguje kranjsko učitelstvo za zboljšanje plač, a vse zaman. Vse prošnje so bile dosedaj brezuspešne. Večina v kranjskem deželni zboru nima srca za te trpine samo radi tega, ker stoji njih velika večina v na-rodno - naprednem taboru in raje trpi pomanj-kanje, kakor da bi prodala svoje prepričanje za par judeževih grošev. V sled možatega na-stopa učitelstva je kranjski deželni odbor kar pobesnel. Dr. Lampe, ta odurni kranjski fi-nančni minister se je zaklel, da ukroti z bičem in z nagajkami nepokorne učitelje. Da spre-vidi slavno občinstvo, s kakimi ljudmi se ima bojevati dandanes izstradani kranjski učitelji, hočemo navesti iz govora dež. odbornika dr. Karla Trillerja na nedeljskem shodu zaupni-kov nar. napredne stranke, par slučajev, ki kriče naravnost do neba. Neki učitelj boleha že daleč časa na kroničnem črevesnem katarju. V sled velikih stroškov se je obrnil na deželni odbor s prošnjo za podporo. Prosilca je najto-pleje priporočal tamonjski župnik. A kaj je stor-il usmiljeni Samaritan dr. Lampe. Vrgel je prošnjo v koš in rekel, da dežela nima denarja za to. Dotični učitelj je bil naprednjak. Drugi učitelj je imel okoli 400 K zdravniških stroškov. Prosil je istotako deželni odbor za po-dporo, še posebej ga je priporočal tamkajšnji dekan. A prošnja je šla v koš, ker je učitelj naprednjak. Tretji učitelj je bil operiran za kilo. Operacija ga je stala 320 K. Obrnil se je na deželni odbor za podporo. Prošnja je šla v koš. Učitelj je naprednjak. Usmiljeni Samari-tani v deželni odbor kranjskem bijejo torej proti učitelstvu boj, kateremu ni najti para nikjer na svetu, niti na Hrvaškem. Voditelj te gonje je katoliški duhovnik dr. Lampe, ki ne pozna nobenega pardaona. Ni čuda, če se šte-vilo učiteljev vedno zmanjšuje. Lampetu je to še ljubše. Narod mora ostati v temi, sicer se še lahko zgodi, da zraste klerikalcem čez glavo.

imel poguma, slediti mu v temo, toda slabo je poznal Étiennea Gérarda. Prvi skok me je spravi-l na platformo, drugi v koč; planil sem v kot, odkoder se je slišalo njegovo siganje, ter se vrgel nanj.

Brnil se je kakor divja mačka, toda kaj je mogel opraviti s svojim kratkim orožjem? Kmalu so postali njegovi sunki slabotnejši, na-posled pa mu je padlo bodalo rožljaje na tla. Ko je izdihnil, sem vstal, stopil iz koč v mesečino in zlezal nazaj na planoto.

Z golo sabljo v roki sem hodil brez cilja semintja in sem vedel jedva, kaj se je zgodilo to uro. Naposled se ozrem in zagledam v da-ljavi grčavi štor, ki ga je bila nocojšnja noč spo-čila z najstrašnejšimi spomini mojega življenja. Spustim se na podrti deblu, položim sabljo čez kolena, naslonim glavo v dlani in začnem po-izkušati, kako bi si prav razjasnil svoj položaj.

Cesar se je bil zaupal mojemu varstvu, in zdaj je bil mrtev! To je bila edina misel, ki je našla prostora v moji glavi; pregnala je vse druge. Ubogal sem sicer njegova povelja, do-klér je bil živ, maščeval sem ga, ko je bil mrtev — ali kaj je pomagal vse to! V očeh sveta vendar nisem bil brez krivde; morda me bodo imeli celo za njegovega morilca! Kakšni dokazi, kakšne priče mi stoji ob strani? Ali me ne mo-rejo obdožiti, da sem sokrivec onih lopovov? Da, da, onečastjen sem bil za vedno, bil sem najpodlejša, najnižkotnejša kreature na vsem Francoskem! To je bil torej konec mojih časti-hlepnih načrtov in upov moje matere! Bridko sem se zasmel samemu sebi. Kaj zdaj? Ali naj grem v Fontainebleau, zbudim ljudi v gradu in jim povem, da sta dva neznanca pred mo-jimi očmi umorila cesarja? Ne, tega ne; samo tega ne! Za moža, zavedajočega se svoje časti, ki ga je bila privedla usoda na toli kruto pot,

vilo svoje delo; kljub svoji mladosti sem vedel predobro, kaj je smrten sunek! Samo trenotek sem si privoščil, da objamem cesarjevo roko v globoki bolesi.

»Sire, sire!« vzkliknem v smrtnem strahu, in ko ni bilo odgovora in se ni nič genilo, sem vedel, da je vse končano. Kakor obseden sko-čim kvišku, vržem svrtnik z rame ter planem za morilecem, kolikor so me nesle noge.

Kako vesel sem bil zdaj, da mi je prišlo na um, obuti čevlje in gamaše! Kako naglo sem letel brez težkega plašča! Podležu pred mano se očitno ni posrečilo, vreči svojega od sebe, ali pa v strahu niti ni mislil na to. Meni je bilo to le povseči, kajti z vsakim skokom sem bil bliže pri njem. Vidi zlomek, ali je bil izgubil pamet, da mu ni prišlo na um, skriti se v tem-nem delu gozda, marveč je tekel od jase do jase, dokler ni prišel na veliko planoto nad kamnolomom? Zdaj je bil moj, zdaj mi ni mogel več uiti. Sicer je tekel še zmerom dobro — tekel kakor strahopetec, ki se boji za življenje, dočim sem jaz drevil liki furija, ki se je prijala zločinca za pete. Z vsako sekundo sem bil bliže pri njem. Že sem slišal življenje njegove sape in videl, kako omahuje in se spotika.

Takrat pa zine pred njim nenadoma belo žrelo velikega kamnoloma. Ozre se preko rame, kje sem jaz, in zakriči z glasom največjega ob-upa. V naslednjem trenutku mi izgine izpred oči.

Da, izgine popolnoma! Planil sem na tisti kraj in pogledal dol v črno brezno. Že sem menil, da se je vrgel dol; kar mi udari na uho rahel šum spodaj iz teme. Bilo je njegovo di-hanje; izdalo mi je moža, kje tiči. Skril se je bil v koči, kjer so delavci skrivali orodje, in ta je bila na majhni platformi tik pod robom kamnoloma. Morda si je norec mislil, da ne bom

Kinematograf »Ideal«. Še danes in jutri bomo gledali omenjeni filmi v barvah kakor: »Čarobna stena«, »Zlati zajec« (znanstveno), »Čvelični čudo« (komedija z gosp. Napierkowsko) in končno »Pustolovstva ločenega« (španska veselica v dveh dejanjih z Moricem F. in »glavni vlogi«).

DRUŠTVA.

Ljudska veselica v prid skladu za »Sokolski dom« v Postojni se vrši že prihodnjo nedeljo 14. t. m. Zanimanje za to veselico je že prav veliko in opravičeno je mnenje, da bode veselica prinesla skladu za zgradbo »Sokolskega doma« v Postojni lep dobiček. Pri veselici bode sodeloval postojnski orkester in pevski zbor, za razvedrilo pa bode preskrbljeno tudi v muzeju, na kegljišču in strelišču. V paviljonih, ki bodo stali pod vodstvom vrlih narodnih dam postojnskih, se bo točilo različno pivo in izvrstna vipavska in doleni. kapičica. V ostalih paviljonih pa bodo lačni nasiljeni z dobrimi mrzlimi jedili. Urejeno je vse tako, da ne bo v nikakem oziru pritožbe. Veselico obiščejo v velikem številu tudi Slovenci iz Reke, ki obiščejo obrednem tudi našo podzemeljsko krasoto — našo jamo, ki bode ta dan, — na kar vnovič opozarjamo — otvorjena za znižano vstopnino po 1 K. Vstopnina na veselico je določena na 50 vin., tako da bo udeležba vsakomur omogočena.

Sokolski zlet v Sevnico dne 14. julija. Mladi sevnjski Sokol pripravlja za 14. julija veliko veselico, združeno z okrožnim zletom posavskih sokolskih društev. Udeležijo se tega zleta tudi bratska društva sosednih okrožij in svojo udeležbo sta prijavila celo »Hrvatski Sokol« in »Srbski Sokol« iz Zagreba. Priprave so v polnem teku, da se kolikor mogoče dostojno sprejme mile goste, kojih je, sodeč po splošnem zanimanju, pričakovati v obilnem številu. Je pa tudi res potreba, da se Posavje začne zanimati za Sevnico, kjer so v novejšem času začela tla postajati jako vroča. Za goste bo skrbjeno v vsakem oziru. Jestvine, izvrstna demača vina, bujčevsko pivo, kar koli si bo srce zaželelo, vsega bo dovolj. Ako bodo koga pete srbele, mu bo te blečine drage vlje preganjala slavna godba »Pazniškega društva v Trbevljah«. Sevnjske narodne dame, ki so z znano poštvenostjo prevzele oskrbo šotorov, jamčijo, da se mu ne bo slabo godilo, kdor bo iskal krepčila; da bodo lačne nasitile in žejne napojile, a — kar je važno, — da jih pri tem ne bodo — skubile! Zato, dne 14. julija vse v Sevnico!

Aljažev dom v Vratih (1015 m).

R. B.

Naš triglavski župnik, čegar ime nosi pomembna turistična stavba v Vratih, je pač morda sanjal včasih, da bo v Vratih, potem ko bo postavljeno odpoč tako udobno zavetišče in tako prijetno bivališče, tudi temu primeren krasen obisk, videl v sanjah morda celo, kako »razjajo« kar cele trume veselih turistov gor in dol po tej divjeromantični dolini naše Gorenjske, ki slovi kot ena izmed najdivnejših in najzanimivejših ne le samo v naših krajih, ampak tudi v Alpah sploh.

Pa se je mož malo uračunal. Res, da jih pride mnogo. So to stari znanci Triglava, ki jim je v krvi in ne morejo drugače, da se prijemajo sleherni leto pokloniti »snežnikov kranjskih« sivega poglavarju — vendar lahko bi jih bilo še več, da ne bi tako grozno in dolgočasno zevali in zevala dan na dan gostoljubna vrata Aljaževoga doma.

Utegne biti morda še marsikdo, ki so mu triglavska vrata še manj znana in ima pomisleke glede pota ali pa se celo boji, da ne bi se spotom zvrnila nanj nad 1000 m navpična kot odsekana, severna triglavska stena... Temu torej nekaj v pomirjenje in pa obenem v spodbudo na krasen izlet, za katerega mi na vsezadnje še ves navdušen in hvaležen izreče v spomin, knjigi Aljaževoga doma krilato pohvalo: »Hvala ti, Triglavski bohot!«

Železniška postaja za Vrata je Dovje (Mojstrana) ob gorenjski, ali če hočeš, ob progi c. kr. državne Rudolfove železnice. Zunaj kolodvora zaviješ desno ob progi ter preideš pod železniškim mostom, koj do mostu čez Savo. Onstran lesenega mostu je razpotje. Na levo se obrni, ako si hočeš privezati še popreje dušo v hotelu »Triglav« (Rabič) ali pri Smarču ali kod drugod v mični Mojstrani. Ako pa po prestani vožnji nisi še začutil teh potreb in si namenjen kaj dalje, potem kar desno od mostiča po markirani bližnjici k tovarni za cement.

Tu se ti postavi — opozorim Te kar odkritosrčno — prva in zadnja, največja neprijetnost, da ne rečem naravnost na celotni poti skozi Vrata. Jaz n. pr. ti mimo vedno zletim, da utečem preteči nevarnosti, ker bojim se v resnici, da ne bi se mi oči, nos, usta in ušesa »zacementirala« ali »zabetonirala« — nikdar več ne bi mogel potem v Vrata in na Triglav!

Ako si torej le to srečno odnesel pete, potem si iz nevarnosti, kajti dalje naprej pelje pot, a kaj pot, cesta, široka, da lahko s celo svojo rodbino — če vas ni ravno cel ducat — vsrčic varno po njej hodiš. Odondot te vodi najprej kakih 10 minut od kolodvora, nato prideš čez par minut čez most na desno stran divjerazburkane Bistrice. Ob njeni strugi dalje grede se nam odpira kaj lep pogled na masiv Stenarja, v čigar podnožju stoji Aljažev dom. Čez pol ure (od mosta) opaziš že desno v bregu koncem podolgovate modrikaste skalnate polce pramen Peričnika. Stopiš čez most sivo zopet na starej cesti, kjer nas opozore na malem klančku desno napisne table na stezi mimo verande k slovesnem slapu Peričnika (977 m). Lep pogled nanj pa se ti nudi tudi od spodaj, nekoliko dalje s ceste, kjer pridvi divjepečeč potok

izpod bobnečega slapa naravnost v naročje Bistrice. — Dalje prične klanček. Nekoliko pod njegovim vrhom zavije naš pot levo naokrog skozi gozd. Kmalu nato sledi drugi ovinek in gorenji pot nas privede zopet v gozd, iz katerega se nam pa prikažejo lepe, zelene senožeti s krasnimi gorskimi scenacijami. Eno minuto nato ugledamo napisno tablo »Mimo Galerija« ter krenemo s ceste levo. (Desno ide cesta mimo Bambergove lovške kočje »Hubertus«.) Pot mimo Galerija je velezanimiv, nanovo popravljen ter brez nevarnosti. Nudi nam krasen razgled po dolini: na beli, visoki Cmir, lepo risano triglavsko steno s triglavskim vrhom nad blišččim ledenikom, na prelaz Luknjo, Stenar, Podo, Kokovo špičo itd. itd. nato pa nas dovede pod mogočen podolgovato zaokrožen skalnat podmol »Galerija«. — Od tod še dobre pol ure po klancu (na zeleni ravni desno navzgor!) na prejšnjo kolovozno cesto ter mimo Turkove planine do Aljaževoga doma. Pot je rdeče markirana; v celoti 2. in pol ure hoda do Ali, doma, Aljažev dom, turist, hotel (Planinsko letovišče) stoji v gornjem koncu doline Vrat, malo pred vznožjem silne severne triglavske stene. V krasnem kuloarju zro na te gorski velikani: Triglav (2863 m), Stenar (2501 m), Rogica (2582 m), Škrlatica (Suhi plaz 2738 m), Cmir (2391 m), Begunjski vrh (2461 m). — Ta naš planinski hotel (največja stavba SPD v Triglavskem pogorju) je moderno opremljen, ter založen z vsem mogočim konfortom. Oskrbovan je od Binkošti do koncem septembra. Izborna kuhinja! (Vsak dan sveže meso, in dr. jedila, konserve, kruh, mleko, pivo in razna vina itd.). V pritličju ste 2 obednici, kopalna soba, Vedvod (plan, studenčnica). V I. nadstropju je 11 posameznih sob z 1—3 posteljami. V podstrešju dvoje prostornih skupnih ležišč. Ob le-tej znameniti turist, postojanki SPD se križajo in spajajo razna pota kakor n. pr.: pot čez Prag (4 in pol do 5 ur), Tomišekov pot (4 in pol ure) nprot čez severno steno na Triglav, pot čez Luknjo (3 ure) v opevano Trento (6 ur) (Loška dolina, pot čez Križke Podo (mimo Križkih jezer) v Kranjsko goro (7—8 ur), ter pot v Mojstrano (2 in pol ure) hoda. Ponoč ne le vsakega slov, planinca in planinke, temveč sploh vsakega zavednega slov, rodoljuba bi moral biti videti enkrat našega »snežnikov kranjskih« sivega poglavarja izpod Aljaževoga doma v Vratih!!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

DR. FRIDERIK PLOJ.

Dunaj, 9. julija. Cesar je imenoval dvornega svetnika dr. Friderika Ploja, ki je imel do sedaj pri upravnem sodišču značaj in naslov senatnega predsednika za pravega senatnega predsednika pri upravnem sodišču.

SKUPNA MINISTRSKA KONFERENCA.

Dunaj, 9. julija. Skupna ministrska konferenca je trajala danes od pol 11. do 2. in se je nadaljevala popoldne. Glede rednega proračuna je bil dosežen popoln sporazum, glede izrednega vojnega kredita pa je prišlo do velikih diferenc, ker sta se tem zahtevam oba finančna ministra upirala.

NOVO SRBSKO POSOJILLO.

Belgrad, 9. julija. Z ozirom na sklenjeni zakon o najetju 2 in pol milijonskega posojila bo vojno ministristvo te dni razpisalo natečaj za dobavo 60.000 pušk za infanterijo in za 16 gorskih baterij skupno z vso potrebno municijo.

IZGON RUSKIH ŽURNALISTOV IZ CARIGRAĐA.

Carigrad, 9. julija. Turška vlada je odredila izgon dopisnika lista »Novoje Vremje«

Moskova in »Ruskega Slova« Polunima iz Turške. Kot vzrok se navaja tendenciozno poročanje v ruske časopise. Pravi vzrok pa je ta, da so ruski listi pisali te dni o resni krizi v mladoturški stranki, katera je nato izposlovala izgon žurnalistov pri vladi.

SAZONOV.

Pariz, 9. julija. Ruski minister zunanjih del Sazonov dospe koncem avgusta v Pariz, kjer bo konferiral z različnimi politiki in državniki, odtod se pa poda v London.

VOJAŠKA REVOLTA NA TURSKEM.

Carigrad, 9. julija. Mladoturški odbor je sklenil črtati iz članske liste vse aktivne oficirje. Ta odredba se naslanja na zakon, ki določuje izključitev oficirjev od javnega dela. Ukrep odbora je vzbudil jako vročo kri in nezadovoljstvo med oficirji in vojaštvom.

Carigrad, 9. julija. Posadka v Smirni se je v polnem obsegu pridružila upornim vojakom in sporočila ministristvu, da vstraja na zahtevah uporne armade, da bo izpohitev istih v skrajnem slučaju znala izvojevati tudi z orožjem. Sumljivo in začudno gibanje se more opazovati tudi med carigradsko posadko.

PAPEŽ — BOLAN.

Rim, 9. julija. Iz Vatikana prihajajo jako vznemirljive vesti glede zdravstvenega stanja papeža Pija, ki se je v zadnjih dnevih jako poslabšalo. Ter dela velike skrbi ožjim krogom v Vatikanu.

MILOVANOVIČEVI SPOMINI.

Belgrad, 9. julija. Iz poučenih krogov se javlja, da so zapiski umrlega ministra Milovanovića, ki se tičejo večidel anekdotične dobe, zelo zanimivi, a vsebujejo marsikako dejstvo, ki bo anekdotično vprašanje in stališče mnogih politikov postavilo v popolnoma novo luč. Zato se srbska vlada trudi, na vse načine, da prepreči obdelovanje teh spominov. Baje se vrše tudi diplomatska pogajanja z različnimi državami, ki naj bi enako posredovale, da se spreči izdajanje teh namenov. Tudi kralj Peter se po svoji bližnji okolici zavzema za to, da spomini ne zagledajo belega dne.

Odgovorni urednik Radiol Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Enodružinska hiša z velikim vrtom tik Ljubljane se da takoj v najem. Naslov pove »Prva anekdotična pisarna«. 467—1

Na pol pokrita kočija z angleškim širmom zraven se poceni prodaja. Vprašati pri tovarni igralnih kart.

Skoraj novo različno, krasno pohištvo, pisarniška oprava in nov šivalni stroj se radi odhoda prodaja. Vpraša se v Špi. Šiški št. 77.

Največja zalega ur, zlatnine in srebrnine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg št. 25.

Lastna potokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znanika

„IKO“

Cenik zastoj in poštnine prosto.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana

prilpoda kot prvi slovenski izprašani in oblastveno koncesionarski optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Dalnogled, toplotere, in zrakomere vseh vrst.

Očala, ščipalniki natančno po zdravniškem receptu.

Cenike pošiljam na zahtevo zastoj in poštne prosto.

Ob periferiji Ljubljane na prometnem prostoru se prodaja srednje velika

stavbena parcela.

Na razpolago tudi manjša hiša z nizko ceno istotam.

Pojasnila v posredovalni pisarni

Peter Matelič, (466)

Ljubljana, Škofja ulica 10. Telefon 155.

Kavarniški učenec

se takoj sprejme.

Vprašati je v kavarni »Central« v Ljubljani.

Modeli za izdelovanje

strešne cementne opeke

se prodajo. (469)

Poizve se v tovarni cementnih izdelkov

J. Cihlař, Ljubljana.

Poizve se v tovarni cementnih izdelkov

ata njih poslu, da ostanejo v očeh vseh te menili, poslani v ozdravljenje kraljevo.

Bruscaille se je odtegnil in stopil k tovarišema.

Gringonneur pa je sledil slehernemu njih gibov z nepremagljivo sumnjo.

XI.

Krčmarjevo presenečenje

Pustimo za nekaj časa našo trojico in pogledajmo še k drugim našim osebam, ki smo jih morebiti malo preveč izpustili iz oči. S Thiband-jem že dolgo nismo imeli opraviti, stopimo zato v njegovo krčmo k »Obešeni svinji«.

Neke sobote zjutraj, bilo je to drugega dne po rešitvi Passavanta iz labirinta, je opravljal vrli krčmar svoj posel kakor po navadi. Sertertja se mu je zgubalo čelo in zagodrnjal je v brke par kletvic. Pa zopet se mu je obraz zjasnil in veselo je pogledal okoli sebe, kakor olajšan sitnega bremena. Povod tega izpremenjevanja je bil plemič Passavant. Pustil je čeden dolg pri krčmarju, ki je za vsakim krajcarjem jokal kakor dete. Plemičev dolg pa je imenoval celo premoženje. Ali kljub temu je bil vesel, da tega človeka ni več v hišo. Zakaj Thiband, podpiran od svoje služinčadi in znan po okolici, da ne prizanesa in odpusti nikomur niti drobtinice, se je bal pred plemičem; bil je brez moči in kar je zahteval mu je moral dati! Tudi mu je zadnja bitva v njegovi pivnici povzročila toliko škode, da se je tresel jeze in togote nad Passavantom, kadarkoli se je spomnil na tisto razdejanje. Passavant je bil zanj šiba božja in

— Sire, je pretrgal molk kartopisec, ti si imajo pod kutami usnjene oklepe in la!...

Kraljev obraz se je na mah izpremenil.

— Kapitan! je zaklical s hripavim glasom.

Gringonneur je stekel po kapitana.

V tem trenutku pa je Bruscaille urno pristopil k Odette in ji zašepetal te besede:

— Gospod de Passavant nas pošilja!

Ivan Neustrašni je dobro računal!...

Odette je varovala kralja. Odette je prečrtala nalogo Lancelotovo in Tosantovo. Odette naj torej pomaga novim trem lečnikom do vspeha. Kraljica si je izmislila pravkar izgovorjene besede in do blaznosti ljubosumen jih je moral izročiti vojvoda Bruscailleu.

Bruscaille je tako odkritosrčno in prepričevalno izgovoril naročene mu besede, da Odette ni dvomila niti za hip o njih resničnosti.

— Sire, je dejala takoj kralju. Vem zakaj so ti možje oboroženi! Sire. Zato le, ker so poslani sem v vaše varstvo! V vaše in v moje. Odgovorna sem za nje!...

Gringonneur je začuden obstal. Pa kralj je že dvignil roko in dejal:

— Prav tako, dete moje. Kar najde zaupanje pri vas, najde zaupanje tudi pri meni. Kapitan, odredite, da se častitim dobro postreže. Dajte jim jesti in piti iz moje kuhinje.

Kartopisec se je umaknil v kot in ni mogel razumeti, kako je nekaj takega mogoče.

Odette pa je vzela Bruscaillea na stran in ga vprašala:

Hiša Saint-Pol.

Posljite naročnino, ako
je še niste!

Celo noč
odprto
Kavarna Leon
Celo
noč odprto

Krojaštvo
Ivan Kersnič
v Ljubljani
Sv. Petra cesta št. 32, I. nad.
(poleg kavarne „Avstrija“)
najnovejše mode, solidno
delo, zmerne nizke cene,
znano pohvalna postrežba.

Št. 22000.

Razpis ustanove za uboge vdove.

Na dan obletnice poroke Njene c. in kr. visokosti gospe nadvojvodinje Marije Valerije je pri mestnem magistratu razdeliti 400 K med pet ubogih ljubljanskih vdov (t. j. vdov, ki imajo v Ljubljani domovinsko pravico).

Nekolekovane prošnje, v katerih je natanko navesti gnotne, zdravstvene in rod-
binske razmere (število morebiti še nepreskrbljenih otrok) je vlagati pri mestnem magi-
stratu do vstetega 25. julija 1912.

Mestni magistrat ljubljanski, dne 4. julija 1912.

Župan: Dr. Ivan Tavčar l. r.

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.
naznanja
okasijsko prodajo
poletnih oblek in slamičkov za gospode in dečke, ter poletne damske kon-
fekcije z globoko reduciranimi cenami.

Najfinjši
SPIRIT
iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po
nizki tovarniški ceni veletrgovarja 250
M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad
K 8.000.000. K 800.000.
Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in agencija v Gradežu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

— 582 —

— Ali ste ga videli?
— Videl gospodična. Najboljši dokaz za-
to sem pač sam, ki brez njega ne bi bil več
živ. In moja tovariša tudi.
— Kje je in kaj dela?
— Kaj dela? Gotovo postopa okoli Hiše
Saint-Pol!

— Kdaj ste ga videli? Kaj vam je rekel?
Govorito odkrito. Ne boste se kesali!

— Odette je upala, da ji nenihi poreče: go-
voril je o vas!... Pa Bruscaille ni bil posve-
čen v medsebojno razmerje obeh in ji v tem
oziru ni mogel ustreči. Sicer pa se je čutil
na tako spolzkih tleh, da se ni upal izprego-
voriti niti ene besede, ki bi bila odveč. Bil pa
se je tudi lut kot v njem; za Passavanta bi
dal življenje, vojvoda mu je grozil s Saitanom
in visiljenji.

— Madame, je torej odgovoril, videli smo
gospoda Passavanta pred nekoliko dnevi.
Rešil nas je najgroznejše smrti! Madame, ne
morete verjeti, kaj je satanov brlog! Bog vas
obvari, da bi kdaj o tem zvedeli. Plemič Pas-
savant nas je rešil tistega pekla...

— On vas je rešil!

— Da, rešil, je dejal: potepuhi ste in za-
nikernejši, ničvrednejši... Lahko bi nam rekel
še stokrat več in krivili bi pred njim hrbte.
Če bi nas tepel, bi se mu ne zoperstavljali,
ampak bi držali udano njegove udarce. Rekel
nam je nato s svojimi sladkimi besedami; ako
si mi hočete izkazati hvaležne, iznajdite na-
čin, da se utihotapite v Hišo Saint-Pol. Držite
se vedno ob kralju in ob gospodični Champ-
divers. Varujte nad njimi bolj nego nad pun-

— 583 —
čkam v oči! Dolgo smo ugibali in končno
se nam je posrečilo priti sem.

— Odette ga je pozorno poslušala in bila je do
solz ganjena. Zadnji čas je živela v vednem
strahu in prestani doživljaji, ki so jo zadevali
drug za drugim, kakor napad kraljice, uboj sta-
rega Champdiversa, Margentine, boj Majorja z
Imperijo, kraljevi lečniki, vse to je boleče
uplivalo na njeno življenje. Sedaj pa se je za-
čutila zopet popolnoma varno. Lepi plemič je
varoval nad njo!...

— Bruscaille-u so segle deklične solze do
srca.

— Strela božja je pomislil. Ko pride trenu-
tek, zabodemo kralja, kakor nam je ukazano.
Ali gorje mu, ki bi se upal dotakniti te ple-
menite gospodične ali Passavanta!... Mada-
me, je povzel glasno, zvedeli smo v usodi Lan-
celota in Tosanta. Takoj mi je šinila misel v
glavo, da bi poskusili z meniškimi kuto. Začeli
smo se vaditi v tem poklicu in posrečilo se
nam je, kakor vidite. Naučili smo se par molit-
vic in gest...

— Gest? ga je prekinila Odette kar tako.
Pa Bruscaille se je že prestrašil, da je rekel pre-
več. Hitro je torej začel kazati svoje gibe in za-
mahe, in je rekel:

— Madame, tako smo se naučili izganjati
hudobnega duha. Skoro znamo to bolje od To-
santa.

— Pa Odette se ni menila za njegovo znanje.
Bilo ji je dovolj, da poznajo plemiča, da ga
spoštujejo in so mu vdani. Vse drugo je ni dosti
zanimalo. Sklenila je torej, da ne bo nasproto-

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah

JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLER, Kongresni trg.
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUŠNIK, Rimska cesta.
UŠENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTEFIN, Jurčičev trg.
KRIŽAJ, Sp. Šiška.

WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVERH, Sv. Jakoba trg.
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERŠEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAUS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvzuje vsa tiskarska dela okusno in po zmerini cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:

Dunaja . . .	12:55	3:15	4:45	5:55	9:55	12:47	5:21	8:58	5:31
Trsta . . .	12:02	4:02	9:04	11:21	2:51	6:17	9:47	11:45	
Trbiža . . .	7:23	9:51	11:14	4:29	7:02	8:15	11:33		
Kamnika . . .	6:42	11:00	2:41	6:15	10:30				
Rudolfovega . .	8:50	3:00	9:13						
Kočevja . . .	8:50	3:00	9:13						
Vrhnike . . .	6:58	10:30	7:23						

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih.

Odhod vlakov iz Ljubljane proti:

Dunaju . . .	12:08	12:18	4:30	7:30	11:26	3:11	6:32	9:53	10:45
Trstu . . .	1:20	3:22	5:13	6:03	10:02	1:06	5:41	8:28	
Trbižu . . .	5:47	6:52	9:09	11:30	3:32	6:55	10:00		
Kamniku . . .	7:27	11:50	3:12	7:15	11:00				
Rudolfovem . .	7:32	1:31	7:44						
Kočevju . . .	7:32	1:31	7:44						
Vrhniki . . .	7:35	1:18	8:10						

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih. † Od 26. maja oziroma 1. julija.

„Dan“ je edini slovenski neodvisni
politiški dnevnik.
„Dan“ je najbolj informirani slovenski
dnevnik.
„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki
izhaja tudi ob nedeljah in
praznikih.
„Dan“ je najodločnejši neodvisni ju-
trani list.
„Dan“ je najcenejši napredni dnevnik;
posamezni izvodi po 6 vinaev,
s pošto mesečno le K 170.
„Dan“ je razširen v najširših ljud-
skih slojih, ker ga vsakdo rad
čita in je zato jako uspešno
oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna

priporoča v nakup vsemu
učitelstvu, vsem učitelj-
skim društvom in vsem
okraj. učiteljskim knjiž-
nicam

po vsebini in opremljenosti
Ganglovo knjigo:

Beli rojaki.

Elegantno vezana knjiga
stane 3 K, — broširana
2 K 60 vln., s poštnino
26 vinarjev več.

Naroča se v Učiteljski tiskarni
Ljubljani.